

4173 2. Beh. af Forsl. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1875 til 31. Marts 1876. 4174

en Auktion bliver bekendtgjort deri eller ikke. Selv om man vilde give almindelige For skrifter i saa Henseende, maatte det dog være overladt til de lokale Embedsmænd at afgjøre, hvorvidt Forholdene ere saaledes i de paagjældende Egne, at der er tilstrækkelig Anledning til at faae Bekendtgjørelser ind i alle Blade, eller om nogle af disse Blade maa siges at have en saa svag Udbredelse, at der ingen Anledning er til at gjøre den Udgift, som det utvilsomt vil medføre ogsaa at bekendtgjøre i dem. (S. Petersen: Man bekendtgjør heller ikke i nok saa udbredte Blade!). Naar et andet Medlem siger, at man, selv om et Blade er nok saa udbredt, dog unnlader at bekendtgjøre deri, benægter jeg ligefrem dette; man unnlader ikke at bekendtgjøre i et i Egnen meget udbredt Blade. Da det maa siges at være i Statskassens Interesse, at der bliver averteret i et saadant Blade, tvivler jeg ikke om, at det aldrig bliver overset af de betegnede Embedsmænd, at det er en Maade, hvorpaa de skulle kalde Kjøbere til de Auktioner eller Licitationer, som maatte blive afholdte, og med Hensyn til hvilke det jo er af Betydning for Statskassen, at Bekendtgjørelserne blive udbredte saa meget som mulig. Jeg ønsker overhovedet ikke Politit blandet ind i dette Spørgsmaal; derfor maa det være Medlem tilgive mig, at jeg optog hans Sidebemærkning og svarede derpaa. — Hvad angaar Hensigten om Hedestævnningernes Beplantning, skal jeg sige, at jeg er tilbøjelig til at være med til den første Del deraf, og at jeg med Hensyn til den anden Del ikke er utilbøjelig til at tage under Overveelse, om der mulig maatte være saadanne Strækninger, som uden at skabe den nu tilstedeværende Inddeling i Statskovene, hvorefter Driften er indrettet, maatte til større Nytte eller ialfald til større Befuemmelighed for Omegnen, kunde være Gjenstand for Salg. Jeg skal som sagt ikke i den Henseende holde mig tilbage; men dette Spørgsmaal vil jo nærmere komme for, naar der overhovedet bliver Spørgsmaal om at give Staten Bemyndigelse til at sælge, hvilket kun kan ske ved Lov. Jeg kjenner ganske vist enkelte Skovstrækninger, som jeg ikke vilde have Noget imod at blive af med, men jeg ønsker for Diebliffet ikke at nævne hvilke. Jeg skal saaledes efter Udvalgets Opfordring ikke vægre mig ved at optage Spørgsmaalet til fornyet Overveelse. — Hvad angaar de Bemærkninger, som ere gjorte til § 3 med Hensyn til Omsætningerne, maa jeg bemærke, at jeg ganske vist ikke tror, at Flertallet er ful-

stændig berettiget til at sige, at Finantsministeren mangler Bemyndigelse til at træffe de Depositioner, som ere gjorte. Jeg tror at kunne afvæbne dette Udsagn ved at gjøre den Bemærkning, at intet af Laanene er stiftet paa mere end et Aar, og at de ere særlig garanterede fremfor almindelige Laan. Jeg skal fremdeles bemærke, at de, hvad den første Del af dem angaar, hverken ere tagne af Reserfefonden eller af Kassebeholdningen, men der er kun givet Tilladelse til, at de Bedkommende maatte vente noget med Indbetalingen af Statskassens Tilgodehavende. Naar Beløbet her er opsømt som et Laan af Reserfefonden, er det kun for at sikre sig Rente deraf, hvad man hidtil ikke har faaet af de Nemisser, som skulde komme fra de dansk-vestindiske Der. Jeg lægger forresten ikke Skjul paa, at dette ikke er et frivilligt Træk fra min Side, men et Træk, som jeg tror var absolut nødvendigt at gjøre for at afværge større Ulykker, der laa lige for Døren og truede St. Croix. Det var det, der bevægede mig til at gjøre dette Udlaan, som jeg ganske vist under andre Omstændigheder ikke vilde have gjort. — Det gjør mig ondt, at man ikke har været tilfreds med Omsætningerne betræffende Byttet mellem de preussiske 4 pCts Statsobligationer og de 5 pCts Gøteborg Obligationer; men da Udvalget ikke har motiveret sin Opfattelse, kan jeg kun bemærke, at jeg for mit Bedkommende anser de sidstnævnte Obligationer for at være lige saa let realisable som de andre, om end maaske paa en anden Maade. De ere derhos efter mit Skjøn ikke udsatte for saa store Svingninger som store Landes Statsobligationer, hvorimod de, efter det Brug, vi have for dem, maa anses for at være lige saa lette at reise Laan paa som Statsobligationer. Dernæst skal jeg fremhæve en efter vore Forhold ikke ganske ubetydelig Sag, nemlig, at de foruden frug at give en Indtægt af 6,000 Thaler, give en aarlig forøget Indkomst af det samme Beløb, hvilket dog i og for sig maa siges at være en Fordel, saa meget mere som man ialfald hidtil har ønsket, at man ikke i Reserfefonden gjemte for mange af de preussiske Statsobligationer, af hvilke der jo endnu er en ikke saa ganske ringe Beholdning. — Hvad endelig angaar Bemærkningen om, at man har laant for meget ud i haandfaaet Pant, da hænger dette sammen med de store Udbetalinger, som have fundet Sted i afvigte Aar og den anden Dag i dette Aar, hvorfor det var absolut nødvendigt at have store Beløb liggende kontant, saaledes at man altsaa var forhindret fra at an-